zákonným jest pak ovšem i výrok naříkaného rozhodnutí, že přiznáním nevčítatelného přídavku ročních 900 K stala se stížnost bezpředmětnou čili že bylo celému petitu stížnosti plně vyhověno.

Ve příčině v ý š e přídavku není sporu.

Stěžovatel má ovšem za to, že mu přídavek 900 K patřil již od dne 1. prosince 1918. Vývodům jeho nelze však po této stránce přiznati oprávněnosti.

Stěžovatel, který měl požitky 3. stupně VI. třídy hodnostní od 1. června 1918, ztrávil v tomto stupni do 1. října 1918, kterýmž dnem nabyly platnosti výhody zákona ze dne 23. července 1919 č. 457 sb. z. a n. (§ 8), celkem 4 měsíce. Připočtou-li se k tomu válečná půlletí = 2 roky 6 měsíců, počítaly se mu k 1. října 1918 v tomto stupni 2 roky 10 měsíců. Scházela mu tudíž pro postup do 4. stupně VI. třídy hodnostní při č t y ř l e t é lhůtě postupové dle předpisu § 50, odst. 2 služ. pragm., tehdy ještě plativšího, celkem doba 1 roku 2 měsíců i byl by za tohoto stavu mohl požitků 4. stupně VI. třídy hodnostní dosíci, kdyby nebylo překážky vysokého stáří a doby služební, teprv dnem 1. prosince 1919. Když však zatím nabyl dnem 1. září 1919 účinnosti zákon ze dne 7. října 1919 čís. 541 sb. z. a n. (čl. XIII.), zavádějící v § 2 pro VI. třídu hodnostní t ř í l e t o u lhůtu pro postup do vyššího stupně služného, zkrátila se tím i pro stěžovatele doba nápadu a sice ke dni účinnosti právě zmíněného zákona, t. j. k 1. z á ř í 1919.

Přiznalo-li tedy ministerstvo spravedlnosti stěžovateli přídavek 900 K teprv od tohoto dne, učinilo tak v plném souhlase s platnými předpisy zákonnými a jest stížnost v tom směru bezdůvodná.

Č. 668.

Z a b í r á n í b y t ů: K podání odporu proti zabrání bytu jest legitimován i kupec domu, který není dosud jeho knihovním vlastníkem.

(Nález ze dne 18. ledna 1921 č. 509.)

V ě c: Josef M. ve Švádově proti okresní správě politické v Ústí n. L. o zabrání místností.

V ý r o k: N a ř í k a n é r o z h o d n u t í z r u š u j e s e p r o n e z á k o n n o s t.

D ů v o d y: Rozhodnutím bytové komise ve Švádově ze dne 10. června 1920 zabráno bylo v domě čp. 36 ve Švádově několik místností dle §u 8 odst. 1 zák. z 30. října 1919 čís. 592 sb. z. a n. z důvodu, že nejsou po 3 měsíce obydleny. Rozhodnutím okresní správy politické v Ústí n. L. ze dne 2. srpna 1920 čís. 30001 byl odpor Josefem M. do usnesení bytové komise ve Švádově podaný jako nepřípustný odmítnut, poněvadž Josef M. v době zabrání místností nebyl knihovním vlastníkem domu, tudíž nemůže býti pokládán za zúčastněného dle §u 11 cit. zák.

Rozhoduje o stížnosti řídil se nejvyšší správní soud těmito úvahami...

Spor jest jedině o to, byl-li stěžovatel legitimován k odporu proti zabrání místností, vyslovenému výměrem bytové komise ve Švádově.

Německá zemská komise pro ochranu dětí a péči o mládež v Čechách oznámila obecnímu úřadu ve Švádově dopisem ze dne 28. června 1920 čís. 337, že při jednání o zabrání uvedených místností za vlastnici domu čp. 36 ve Švádově intervenující Josef W. nebyl oprávněn komisi zastupovati, že dům ten před několika dny od ní koupil Josef M. V podstatě totéž oznámil obecnímu úřadu ve Švádově Josef M. podáním ze dne 30. června 1920 a tvrdil totéž také v odporu podaném na žalovaný úřad.

Řízení o zabrání místností dle zákona z 30. října 1919 č. 592 sb. z. a n. tvoří až do rozhodnutí konečné instance jednotný celek. Náleželo tudíž okresní politické správě v Ústí n. L. jakožto konečné instanci (§ 27 cit. zák.) přihlížeti ke skutečnostem za řízení tohoto nastavším a v řízení uplatňovaným, tudíž také k tomu, že Josef M. koupil nemovitost, na kterou se zábor vztahuje.

Třeba se tímto právním jednáním Josef M. dle § 431 o. z. o. ještě nestal vlastníkem domu čp. 36 ve Švádově, přece nabyl tím obligačního nároku na převedení vlastnictví k domu tomuto. Dle §u 10 cit. zák. o zabírání bytů působí zabrání i proti pozdějšímu vlastníku nemovitosti, v níž se zabírané místnosti nalézají. Následkem toho koupí domu čp. 36 ve Švádově vstoupil Josef M. stran domu tohoto v právní posici dřívějšího vlastníka a důsledky zabrání dotýkají se ho rovněž tak, jako předchozího vlastníka.

Josef M. v podaném odporu vytýkal vadnost řízení a protizákonnost zabíracího výměru a navrhoval zrušení jeho, domáhal se tedy, aby objekt, na který z důvodu kupu má obligační nárok, zůstal neobtíženým zabráním několika místností (§ 10 cit. zák.), hájil tudíž ochrany práv, kterých koupí nabyl. Stěžovatel byl následkem toho jako kupec domu čp. 36 ve Švádově k podání odporu předem zmíněného legitimován.

Naříkané rozhodnutí okresní správy politické v Ústí n. L. odpírající stěžovateli legitimaci tuto, bylo proto jako zákonu se příčící dle §u 7 zák. o správním soudě zrušeno.

Č. 669.

Náklad na národní školství: * K řešení sporných otázek, týkajících se přeměny naturálních dávek k účelům školským v dávky peněžité (§ 6 zák. z 24. února 1873 č. 16 z. z. čes.) jsou povolány úřady školské, třebas i ona dávka naturální, o jejíž reluici jde, spočívala na titulu soukromoprávním.

(Nález ze dne 19. ledna 1921 č. 13.254/20.)

Věc: Josef P. v Střelohošticích (adv. Dr. Ant. Schauer z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty v Praze (za stranu zúčastněnou adv. Dr. Arnošt Ráž ze Smíchova) stran dodávání dříví pro obecnou školu v Střelohošticích.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Místní školní rada v Střelohošticích usnesla se dne 19. srpna 1917 na tom, že Josef P., velkostatkář ve Střelohošticích, má býti